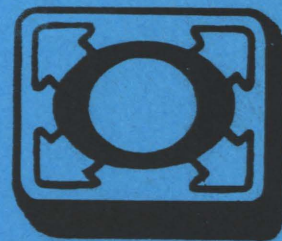

NIVFO

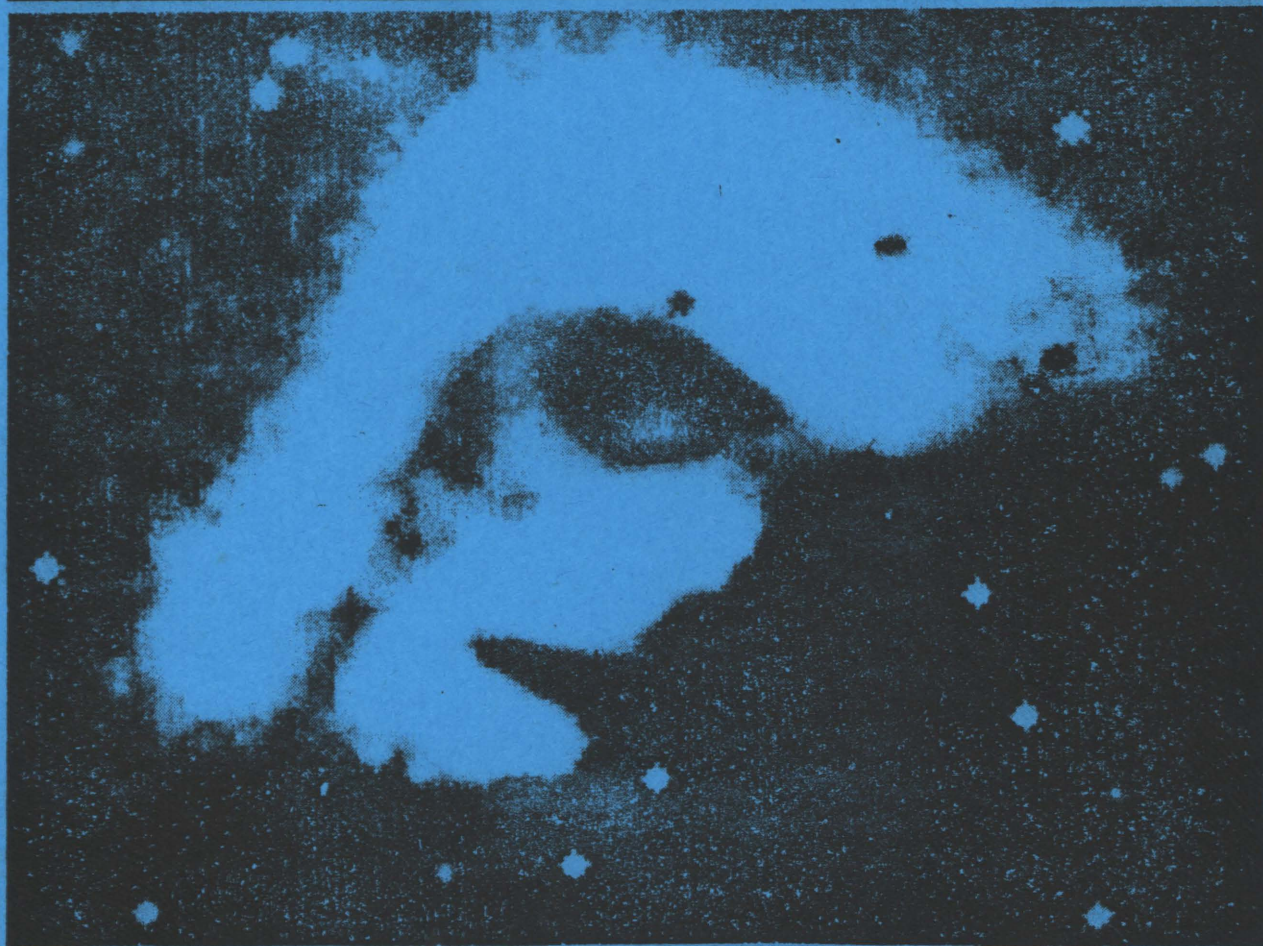
NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

bulletin

Nr 3-82

FACE IN SPACE

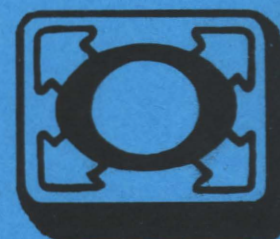
AV INNHOLDET:

Petrozavodsk-UFO'et i nytt lys m.m.
Bortført av UFO fire ganger
Gravsteder for UFO-nauter funnet
UFO-jakten - behov for religiøs frelse ?
"New Age" - tanker om en ny tid ..
Påstandene om UFO-vrak og døde humanoider
UFO-monstre skremmer innfødte
Hårreisende nærkontakt forandrer lastebilsjåfør
Forbløffende rapporter om UFO-aktivitet i Russland
Monsterforskningen blir seriøs / "BIG-FOOT"

NIVFO

NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

bulletin

Postadresse:

Postboks 2119,
7001 Trondheim

Telefon (075) 46 782

BERGEN:

Postboks 1, CCB,
5363 Ågotnes

Telefon (05) 33 40 20
(Etter kl. 16: 14 50 77)

**Ansvarlige
redaktører:**

Gunnar Bertelsen og
K. Stenødegård

Abonnement:

Kr. 80,— bestilles hos:

NIVFO,
Boks 2119,
7001 Trondheim

Postgiro 346 95 74

5—6 NR. I ÅRET

* * NR. 3 1982 — 2. ÅRGANG * *

INNHOOLD:

	side
* PETROZAVODSK-UFO'ET I NYTT LYS	4
* BORTFØRT AV UFO FIRE GANGER	7
* UNIKT NORSK UFO-FOTOGRAFI ?	8
* GRAVSTEDER FOR UFO-NAUTER FUNNET ..	9
* UFO-JAKTEN - BEHOV FOR RELIGIØS FRELSE ... ?	11
* "MOLINEAUX" SPØRSMÅL"	12
* "NEW AGE" - TANKER OM EN NY TID ...	13
* HESSDALEN	15
* PÅSTANDENE OM UFO-VRAK OG DØDE HUMANOIDER	16
* UFO-MONSTRE SKREMMER INNFØDTE	19
* LÆREN OM "BIORYTMER"	20
* HÅRREISENDE NÆRKONTAKT FORANDRER LASTEBILSJÄFØR TIL ET KLYNKENDE BARN	21
* FORBLØFFENDE RAPPORTER OM UFO- AKTIVITET I RUSSLAND	23
* MONSTERFORSKNINGEN BLIR SERIØS	24
* ANSIKTET PÅ MARS	26
* BIG-FOOT - MONSTER ELLER MYTE ? ...	27
* SPESIALHEFTER	29

REDAKSJONELT

Å informere om UFO-problemet er ikke helt enkelt. Materialet kommer inn fra store deler av verden i slike mengder at det ville kreve en hel bok hver måned dersom alt skulle med. Det er detaljerte utredninger om enkeltstående tilfeller, notiser og meldinger av anekdotisk karakter, teorier og spekulasjoner osv..

Saker fra utlandet er naturligvis som regel svært vanskelige å følge opp, men siden slike meldinger utgjør en stor del av UFO-problemet kan de ikke godt utelates.

En annen vanskelighet er å avgrense UFO-problemet rent definisjonsmessig. Fenomenet kan defineres, men hva med hele problemkomplekset ... ? Her kommer spørsmålet om utvelgelse inn. En mulighet ville være å bringe kun observasjonsrapporter som er noenlunde forsvarlig dokumentert. Dog tror vi at en slik linje ville falle tung for mange av leserne, noe en er nødt å ta hensyn til. En annen måte er den som praktiseres av de fleste "off-beat"-magasinene - nemlig å pøse på med den ene usannsynlige historien etter den andre, uten planmessighet. Dette er avgjort det minst arbeidskrevende, men det har neppe noen misjon utover det å underholde leserne.

Den linje vi foreløpig har valgt er å bringe et utvalg av slike UFO-rapporter som forekommer, selv om den ønskede dokumantasjonen ofte savnes. Videre har vi funnet det riktig å ta med en del stoff som ligger på siden av UFO- eller paranormale fenomener. Noen eksempler finnes i dette nummer: "monster-begrepet", "fortidsforskning", "New Age" osv.

I "ufoloren" er dette og mangt annet temaer som ofte kobles sammen med UFO-begrepet, med et kultus-preget resultat. Forskningen kommer gjerne i bakgrunnen som det minst viktige, til fordel for mysteriedyrkelse med utgangspunkt i uidentifiserte flygende objekter.

Vi bringer sporadisk et utvalg av slikt stoff i den hensikt å gi leserne innblikk i hva som foregår, samt en viss mulighet til selv å bedømme hvorvidt det skulle være noen grunn til å koble disse tingene sammen med UFO-begrepet.

* * *

Det har vært sparsomt med UFO-rapporter siden sist. Bortsett fra en notis i Hamar Dagblad for 9. juli om en månelignende gjenstand på nattehimmelen, er det lille som er tatt med på side 15. Dog foreligger det noen tips som vil bli forsøkt fulgt opp.

Når det gjelder det store materialet fra Hessdalen vil vi komme tilbake til dette i et senere nummer.

Svært mye står og faller med økonomien. Vi vil derfor oppfordre hver enkelt av våre lesere til å gjøre et helhjeret forsøk på å skaffe minst en ny abonnent hver. Det ville bety mye.

Fortell i hvert fall andre om NIVFO-bulletin - det er den beste støtte Du kan yte !

Petrozavodsk-UFO'et i nytt lys, m.m.

AV JAMES OBERG

I de siste par måneder har man i "The National Enquirer" kunnet lese følgende iøynefallende overskrifter: "Skadet UFO kretser rundt jorden", - "For første gang anretter UFO skader på en by" - "UFO-base på en av Saturns måner" osv..

De fleste UFO-bevegelser har hatt vett nok til å ignorere disse sensasjonelle påstandene, men almenheten må sikkert ha undret seg over hva det egentlig er som foregår. Et fåtall mennesker tror at disse overskrifter har funnet veien fra "The Enquirer"'s redaksjonskontorer i Florida til forsteder i Los Angeles, og så rundt halve jorden - til Moskva !

UFO er et ømtålig emne i Sovjet. Slike sensasjonelle overskrifter ville aldri ha blitt tykt der. Regjeringen benekter offisielt muligheten av besøk utenfra. Slike eventyr blir klandret og betegnet som "vestlig, gul journalistikk". Den sovjetiske almenheten sluker imidlertid ivrig rykter om UFO'er, rykter som rangerer blant de villeste i verden. Og i praksis synes regimet å tolerere dette som en sikkerhetsventil for ideologiske avvik.

Den regjerende tsar blant russiske ufologer er Feliks Zigel, en lektor i astronomi ved luftfartsinstituttet i Moskva. Zigel har skrevet populære bøker og artikler om UFO, om en sovjetisk "bigfoot" i fjellene i Kaukasus, og om forskjellige andre emner. Han er også den ansette forfatter av UFO-"forelesninger" i to bind, som nå sirkulerer i den underjordiske litteraturen.

Det finnes også noen andre, til og med bisarre karakterer. Science-fiction-forfatteren AleksanderKazantsev er en av dem, en entusiastisk "gammelastronaut", som antedaterer Erick von Däniken. Han hevder at "Gud" er et tilfelle av misforstått identitet, et begrep som oppsto i forbindelse med fremmede kosmonauter. Dette er en ide som blir fremmet i den offisielle, antireligiøse propaganda.

Aleksey Zolotov, en provinsiell universitetslektor, hevder med entusiasme at Tunguska-eksplosjonen i 1908 ble forårsaket av et nedstyrtet romskip. Han har sverget at han ikke vil barbere vekk

skjegget før verden innrømmer at han har rett. Han er også inne på spørsmål som kroppsaura, helbredelse ved pønn, og mener at han kan endre hastigheten på armbåndsur som han holder i hendene.

To fysikere er også aktive innen USSR's UFO-kultus. Det er Vladimir Azhazha og Sergey Bozhich, og begges spesialitet synes å være å pynte på utenlandske UFO-rapporter og late som om de er russiske originaler.

Rapporter fra disse russiske entusiaster betraktes som høyst troverdige av vestlige ufologer, når de blir lest i magasiner og nyhetsblad. De er inn tatt i "The National Enquirer", av russernes amerikanske kontaktmann, den russisktalende Henry Gris (utt. Gri) fra Los Angeles. Gris er utgiver av bladet og har skrevet flere bøker som omhandler UFO'er og parapsykologi. Han synes å sitere russerne med stor nøyaktighet, men tar seg friheter når det gjelder realitetene. I stedet for å identifisere sine kilder som en klikk av tvilsomme entusiaster, beskriver han dem som "fremragende russiske vitenskapsmenn" og "ledende russiske fysikere". Hvis en imidlertid tar for seg registrene over den vitenskapelige verdenslitteratur, vil en finne at spesielt disse menns navn er fraværende skjønt titusener av virkelige vitenskapsmenn i Sovjet er tatt med i for-tegnelsen.

UFO-historiene til disse entusiastene er tvilsomme. Vi kan f.eks. nevne historien om flygende tallerkeners angrep på byen Petrozavodsk i september 1977.

"FØRSTE GANG ET UFO FORÅRSAKER SKADER PÅ EN BY" kunngjøres det med store bokstaver i "The Enquirer" for 18.4.78. Men innen få timer etter at historien hadde flommet innover de vestlige land var den blitt løst: Det manetlignende UFO'et var i virkeligheten solbelyste eksosstriper fra en spionsatellitt, som før daggry var skutt opp fra et hemmelig romsenter i nærheten.

Men selvfølgelig kunne ikke den russiske almenheten bli gjort kjent med en slik forklaring.

UFO-fans i USSR strømmet til for å ta seg av denne saken. "Såvidt jeg kan forstå var dette et romskip på rekognosering", uttalte Kazantsev. Zolotov erklærte: "Etter min mening var denne gjenstanden en typisk flygende tallerken. De rapporter som foreligger etterlater overhodet ingen tvil om dette hos meg." Og Zigel var enig: "Tvil er utelukket. UFO'et hadde alle typiske trekk. Men Azhazha uttalte seg enda mer spesifikt. "Etter min mening var det som ble observert over Petrozavodsk enten et UFO, en overbringer av høy intelligens, med besetning og passasjerer, eller det var et energifelt, skapt av et slikt UFO.

Historien om den fremmede fantom-satellitten ("Skadet UFO i kretsløp rundt jorden", 17. juli 1979) synes å ha vært rent plagiat. Bozhich påstår å ha oppdaget fragmenter av et fremmed romskip i bane rundt vår planet. Det skal ha blitt sprengt i stykker for nøyaktig 23 år siden den 8. desember i fjor. Det viser seg dessverre at Bozhich tydeligvis har sitert fra en artikkel, skrevet av en amerikansk vitenskapsmann som i januar 1969 antydte at en naturlig "moonlet" var brutt i stykker og hadde etterlatt seg rester i bane rundt jorden. Da en annen amerikansk vitenskapsmann påpekte dette, erklærte "The National Enquirer" at det bare bekreftet den russiske historien.

Fabelen om Apollo-UFO'er ("Fremmede vesener på månen da vi landet", 11. september 1979) gjennomgikk mange metamorfoser rundt om i verden. Azhazha var hovedkilden til denne historien i "The National Enquirer", men han unnlot å nevne at hans eventyr om astronauter som i all hemmelighet fotograferte flygende tallerkener på månen, var hentet fra en fransk bok av Maurice Chatelain. Den utkom i 1978 og hadde tittelen: "Våre forfedre kom fra det ytre rom".

Denne boken er basert på forfalskede "romfotos", som ble frigitt i 1974 av "The Cosmic Brotherhood Associates", en frynset UFO-kultus i Japan. Disse bilder ble forfalsket i den hensikt å illustrere en (opprinnelig kanadisk) spøk, som var så lett å gjennomskue at de fleste UFO-grupper i Nord-Amerika avviste den i 1969. Enhver av deltakerne i dette bedrageriet bidro med sitt eget personlige anstrøk til historien. Resultatet

ble brorskap av avdelinger, og som "The National Enquirer" presenterte som uavhengige, troverdige og bekreftede beretninger.

Bozhichs fantasier nådde nye høyder i en helt fersk historie: "UFO-base på en av Saturns måner". Boken er utgitt 13. november 1979. Ifølge denne historien har sovjetiske observatorier oppfanget fremmede radio-signaler på monitører, og på radar kunne de spore retningen til oppstigende UFO'er mot Saturn, samt følge banen til UFO'et over Petrozavodsk, det som viste seg å være en spion-satellitt.

Kynikere forsto at hensikten med Bozhichs påstander enten var å slå mynt på den iøynefallende suksess for Amerikas Pioneer Saturn-prøve, eller det var en reaksjon på den formodning at russisk radio-interferens hadde grafset til seg NASA's data om Titan, Saturns største måne, og den ovenfor nevnte UFO-base.

En som tar avstand fra USSR's fabrikk for UFO-rykter er en ensom Sovjetisk embetsmann, dr. Vladimir V. Migulin ved "The Academy of Sciences Ionospheric Physics Laboratory". Hans jobb består i å katalogisere innkomne rapporter og å koordinere sovjetiske undersøkelser. Han bruker mye av sin tid til å forsøke å berolige den russiske almenheten - noe som er et håpløst foretakende.

Saken vedrørende Petrozavodsk-UFO'et har vært spesielt vanskelig for dr. Migulin. Han benekter at det kunne ha vært et "virkelig UFO", men statens sikkerhetsforskrifter forbyr ham å annonsere at det dreide seg om et sovjetisk, militært romskip. Stakkars Migulin kan ikke servere annet enn vitenskapelig vis-vas om geomagnetiske forstyrrelser og tåke. Den stødige vitenskapsmannen er fanget inn i en UFO-KGB-kryssild som neppe kan ende lykkelig for ham.

For å forstå den russiske UFO-scene må vi ta med i vurderingen hvor liten rollebesetningen virkelig er. Russiske navn skrives på en fremmed måte og blir så ofte feilskrevet i den amerikanske presse at få mennesker forsøker seg på så mye som å lese dem. Dessuten vil gjentatte sitat gi det falske inntrykk at en hel generasjon av "russiske toppvitenskapsmenn" prøver å bevise UFO-

enes eksistens. En må huske at avisene bare kommer igjen med den samme håndfull med tvilsomme russiske entusiaster neste gang overskriftene skriker ut om en jordrystende åpenbaring fra Moskva. Det er store sjanser for at vi har sett disse navn et eller annet sted før.

Men tilbake til denne siden av jernteppet. Tegninger av UFO'er som er rapportert i de siste 30 år viser en uendelighet av variasjoner. Enten har hver enkelt UFO-pilot sin egen sedvanlige drakt, eller så er UFO'ene, slik ufologisten Robert Sheatter uttrykker det, "laget av "Silly Putty".

Eller kanskje de hundreder av UFO-skisser som foreligger ikke i virkeligheten viser hva vitnet har sett. Denne mistanken har dr. Richard F. Haines, en vitenskapsmann ved "NASA Ames Research Center" i nærheten av San Francisco. Haines, forfatter av boken "Observasjoner av UFO'er", er spesialist på visuelle oppfatninger og en vitenskapelig konsulent for "Center for UFO-Studies" og "The Aerial Phenomena Research Organization".

Haines tror at UFO-fenomener må studeres vitenskapelig, og han har rapportert et av de mest fascinerende eksperimenter, en studie av UFO-oppfatninger. Dette skjedde ved et spesielt seminar som ble holdt ved "The American Institute of Aeronautics and Astronautics." Eksperimentet var ganske enkelt. Haines bad UFO-vitnene om å lage en skisse av hva de hadde sett og han sammenlignet resultatet med UFO-tegninger som var utført av mennesker som aldri hadde sett et UFO.

Merkelig nok kunne ikke upartiske dommere finne noen forskjell på skisene. Tegninger fra begge de to gruppene hadde samme generelle trekk, og de som var laget av mennesker som aldri hadde sett et UFO inneholdt like mye "informasjon" og detaljer som gjengivelser fra øyenvitner.

"Likheten mellom tegningene", tror Haines, "antyder at deltakerne ser for seg et stereotyp bilde av hva et UFO antas å ligne. Nesten alle mennesker har en eller annen gang sett et foto eller en tegning av et UFO, og minnet om det vil influere sterkt på en senere tegning.

Men skulle ikke en eller annen som virkelig har sett et UFO være i stand til å gi flere detaljer om dets utseende enn folk som bare har sett et bilde? Det ville være rimelig å tro det.

Dette bringer på bane en interessant mulighet: En UFO-skeptiker ville rimeligvis mene at det ikke finnes noen måte et hvilket som helst forut oppfattet bilde kunne overgå et detaljerikt UFO fra en observasjon, med mindre UFO'et i stor utstrekning lignet på forut oppfattede bilder heller enn ytre data. Med andre ord: Et eller annet skjer i vitnets sinn for å mane frem overbevisende detaljer i minnet. Resultatet ville unektelig bli et imaginært UFO, hvis tilsynekomst på ingen måte hadde noe å gjøre med det opprinnelige.

Haines håper at denne tvetydighet kan bli løst ved å lage kart som viser forskjellige former og størrelser på UFO'er. Vitnene ville da kunne velge ut gjengivelser av UFO'er og komponere det bildet de husker, liksom vitnene i en kriminalsak danner seg et bilde av forbryteren ved å identifisere klær. Men hvis de allerede har en uklar oppfatning av UFO'et ville et slikt forsøk likevel være verdiløst.

"Men jeg mener", konkluderer Haines, "at det er nødvendig med flere forsøk på dette området. En slik undersøkelse ville, når alt kommer til alt, langt på vei føre bevis for hvorvidt mange UFO'er "sitter i minnet" eller ikke.

Det beklagelige er at hvis undersøkelsene skulle vise at "det sitter noe der", ville det etter all sannsynlighet heller hindre enn fremskynde prosessen med å akseptere UFO'er innen tradisjonell vitenskap. Dette fordi de nye teorier, etter all sannsynlighet, vil bli forfektet av disse ufologer som allerede er bragt i vanry etter altfor mange godkjenninger av observasjoner som senere har vist seg å være bare spøk. Hvis de fikk rett ville det bare være slump og ikke av egen fortjeneste.

Kilde: "UFO NEWS", august 1980.

Bortført av UFO — fire ganger

"Gode Gud ! Det er noen på døren ! De er kommet for å hente meg ... Jeg kan ikke motstå dem. Utenfor er der en stor ting, av form som en Derby-hatt, med røde og grønne flakkende lys.."

Med en stemme fylt av redsel igjenopplevet Barbara Schutte en av de fire timene da hun var bortført av fremmede - tatt ombord i et romskip og tvunget til å gjennomgå en smertefull og skremmende fysisk undersøkelse.

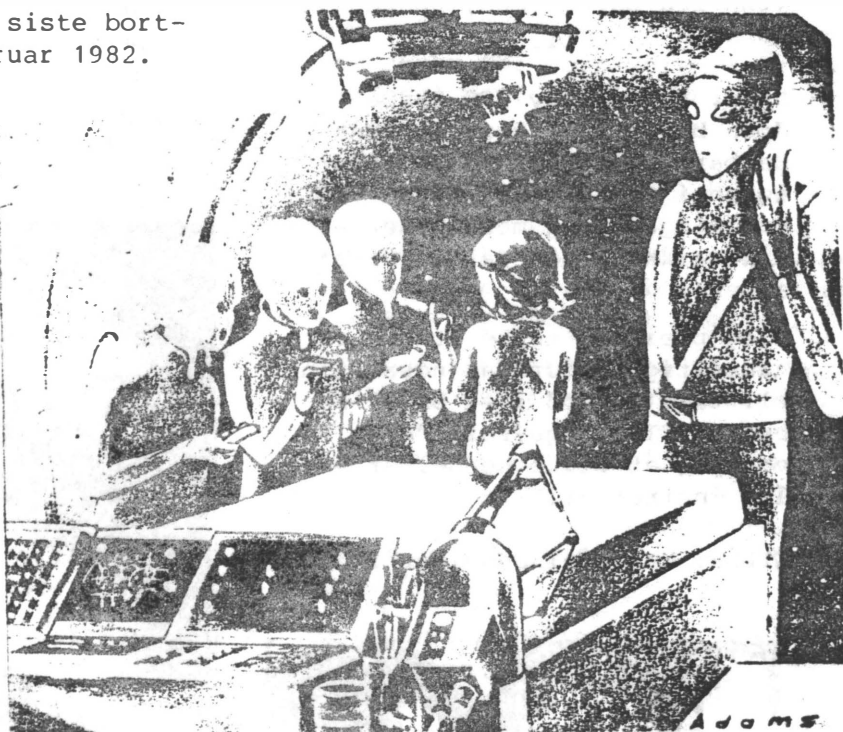
Utrolig nok, den 31 år gamle sykesøsteren oppdaget gjennom en serie av hypnotiske eksperimenter at hun første gang ble bortført av fremmede, utenomjordiske vesener da hun var åtte år gammel. Den siste bortførelsen inntraff i februar 1982.

"Det er en merkelig historie," uttalte dr. Leo Sprinkle, en psykolog fra universitetet i Wyoming, og ekspert på UFO-spørsmål. Han hypnotiserte Barbara fem ganger for å få avdekket hennes skjulte bisarre minner.

Den forbløffende historien begynte å utfolde seg i september i fjor, da Barbara fra Wever, Iowa våknet fortumlet og kvalm, med merkelige kvestelser på kroppen. "Jeg kunne ikke gjøre rede for noen av dem, de var der ikke da jeg gikk til sengs," sa hun.

Plaget av et svakt minne om at noen holdt henne nede for å kunne undersøke munnen hennes konsulterte Barbara dr. Leo Sprinkle.

Under hypnose kunne hun erindre at hun ble ledet til et lite rom med strålende lys. Der lå hun på en myk sofa og kunne se sine kidnappere.

Hun gav følgende beskrivelse:

"De er små, lik barn. De får meg til å smile. Jeg kan ikke se noen ører. De har ikke hår. Øynene er sorte, munnen som et hull. De har myk hud som en baby, lysere enn vår...."

Plutselig fant hun seg selv i et annet rom. Hun var nå redd og følte en skarp smerte i ryggen. En høy fremmed, som lignet på en soldat med V-formet design

på uniformen, sto ved siden av henne. Armene hans var lange, og han hadde ingen tommelfingre.

Ved å spørre henne utfant dr. Sprinkle at denne bortførelsen fant sted i april 1973, da Barbara var 22. Under en annen hypnose fikk han henne til å erindre barndommen, og utrolig nok kunne hun da huske å ha blitt bortført som åtte-åring.

I et forbløffende tilfelle av "automatisk skrift" - hvor hånden hennes var kontrollert av en usynlig kraft - skriblet hun ned et budskap fra denne fremmede med en V på uniformen: Det lød i korhet slik:

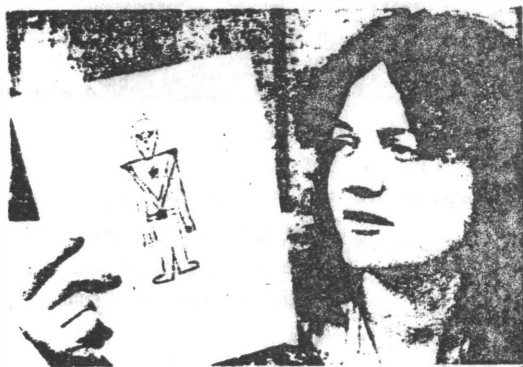
"Vær lykkelig Barbara. Suksess står for døren. Vi er stolte av deg. Du er vår spesielle vert. Vi vil ledsage deg hvert skritt på veien."

Den fremmede lovet å vende tilbake til henne, og han undertegnet sitt budskap slik: "Din venn fra barndommen, Quazgaw."

Under hypnose av UFO-eksperten John Blair fra Florida, fant Barbara ut at hun ble bortført igjen i februar 1982. Hun våknet i sin egen seng med merker etter nålestikk og sår på den venstre armen.

"Jeg pleide å tenke at det var vanvittig å påstå at noen kunne bli tatt ombord i et UFO," sa hun til The Enquirer. "Men nå vet jeg at slike hendelser virkelig inntreffer."

KILDE: National Enquirer 22.6.82.

Barbara viser frem skissen hun har laget av den fremmede i uniform.

UNIKT NORSK UFO-FOTOGRAFI ?

Hvis dette fotoet er hva det gir seg ut for å være vil det representere noe ganske unikt her hjemme.

Det er et fargefoto, tatt i Mo i Rana like før påske.

Det var om kvelden. Damen som har kontaktet oss om saken kom ut av huset, og fikk se en kule, som en stor ball, på himmelen. Den hadde en lysglorie rundt seg, forteller hun. Gjenstanden virket så uvanlig at hun ropte på sin mann, som kom ut og iakttok objektet sammen med henne. De fikk hentet et lite fotoapparat og rakk å ta to bilder, før objektet helt plutselig forsvant. Det ble rett og slett borte for øynene på dem, sier hun. Objektet beveget seg rykkvis.

Vi vet ikke hvordan gjengivelsen vil bli her i bladet, men kan opplyse:

Objektet har en tydelig kobberfarge. På den siden som vender mot fotograferen vises et rundt, mørkt felt, og over dette et mindre felt, som kunne være en "åpning" eller lignende. På det andre bildet (ikke tatt med her) er objektet mindre og mer opplyst. Tre telefonledninger ses mot himmelen øvert i venstre hjørnet.

Vi vil naturligvis komme tilbake til disse bildene så snart ytterligere opplysninger og data er innhentet.

Gravsteder for UFO-nauer funnet

Et eller annet sted under de ruvende Andesfjellene og junglene i Syd-Amerika, har en gruppe fremmede ligget begravet i tusener av år

Arkeologen Eric van Däniken og andre eksperter sier at disse ujordiske skapningene befinner seg i en av de mange underjordiske byer, forbundet med et mange tusen kilometers tunnel-system, under det vestlige Brazil, Peru og Ecuador.

Van Dänikens forsøk på å gjennomføre tunnelene har for det meste blitt slått tilbake av ekvatoriale stormer, ugjennomtrengelige jungler og fiendtlige indianerstammer som vokter inngangene. "Jeg håper å kunne dra tilbake om et år eller så, så snart jeg blir i stand til å reise den nødvendige finansielle støtte til en ekspedisjon", fortalte Däniken til Globe fra sitt hjem i Geneva, Sveits. Han forteller at han snakket med høvdingen for en av stammene som vokter et av de aktuelle stedene ved Akakor i det sydvestlige Brazil.

Høvdingen fortalte ham at de fem humanoidene, kalt "de levende døde", ligger perfekt preserverte i kister laget av glassaktige materialer.

"Høvdingen fortalte meg at han gikk ned der som ganske ung," sier Van Däniken. "Hans far tok ham med og han fikk se inn i en av sarkofagene. Han var redd for å fortelle meg særlig mye om det han så der."

Däniken uttalte overfor Globe at det ikke er kjent om vesenenes livaktige utseende er et resultat av en eller annen balsameringsteknikk, ukjent for oss, eller om de ligger der i en tilstand av midlertidig stansede livsprosesser.

Nå håper han å nå inngangene ved Akakor med helikopter og fotografere disse fremmedes gravsteder. "Et slikt bevis ville forandre menneskehetens historie" mener han.

Van Däniken tror at astronauter kom hit for mer enn 100.000 år siden, blandet seg med våre forfedre, og produserte

den menneskelige rase. "Bibelen forteller oss at mennesket ble skapt i den høyeste guds bilde," sier han. "For tidligere tiders mennesker, ennå knapt intelligente, ville mennesker som kom ned fra himmelen i romskip utvilsomt bli sett på som guder."

Den tyske forfatteren Karl Brugger, som skrev The Chronicle of Akakor, har også møtt stammehøvdingen - Tatunka - men sier at der bare er fire legemer. Høvdingen fortalte ham at de underjordiske byene alltid er strålende opplyste, og der finnes maskiner og små metalliske gjenstander strødd utover gulvene i Akakor og gjennom tunnelene.

Brugger fortalte Globe fra Bonn: "Tatunka sa at tre av de fremmede er menn og den fjerde en kvinne. De ligger i en veske som dekker dem opp til brystet. De ser i ethvert henseende ut som mennesker, bortsett fra at de har seks tær og seks fingre."

De fremmede befinner seg i et rom i nærheten av en rakettlignende flygeinnretning, laget av ukjent metall - og en stamme-legende forteller om "guder som kom til stedet i blanke metalliske skip."

"Indianerne holder byene hemmelige fordi de ser på dem som hellige. Tatanca's stamme, Mongulalaene, har hatt som oppgave å vokte byene ved Akakor så lenge stammen har eksistert - i det minste 13.000 år."

Den første utenforstående som fant tunnelene i Ecuador var arkeologen Juan Moricz, en ungarskfødt argentiner, i 1967. Fem år senere gikk han med på å vise Däniken noen av tunnelene. "Han var meget hemmelighetsfull, kanskje på grunn av de skattene jeg så der nede," sier van Däniken. I et hovedrom, "så stort som en hangar for en jumbo-jet,"

hadde Däniken betraktet noen av de mest forbløffende ting han i hele sitt liv hadde sett. Det inneholdt metall-statuer av en rekke forskjellige dyr, mange av dem slike som levde for lenge siden, inklusive dinosaurer. Men den mest forbløffende av skattene var et metallisk bibliotek.

"Dette besto delvis av plakater, delvis av metallblad, bare noen millimeter tykke," forteller van Däniken. "De fleste av dem målte omtrent 3 fot og 2 tommer, eller 1 fot og 7 tommer. De var plassert ved siden av hverandre, som innbundne sider i folio. Hvert blad hadde skrift, trykt som med en maskin. Jeg anslår dem til å romme to- eller tre tusen. Skriften var ukjent for meg og Moricz.

Metall-biblioteket var tydeligvis laget for å overleve tidsaldrene, og forblileselig i all evighet."

KILDE: Globe, 25. mai 1982.

FORBLØFFENDE RAPPORTER

forts. fra side 23

"Jeg må sterkt understreke," sier dr. Azhazha til The Enquirer," at ingen av mennene noensinne hadde hørt om UFO eller fremmede fra rommet, langt mindre lest om dem eller sett noen film av det slaget. De hadde ingen anelse om hva som foregikk."

De to mennene er ikke sikre på hva som hendte like etter at de fikk øye på humanoiden. Det er mulig at Sarvi pekte mot skapningen med skituppen. Denne, som muligens reagerte i selvforsvar, rettet den rørlygende gjenstanden som hang rundt halsen, mot de to mennene, og en blendende, pulserende stråle slo ut og traff dem.

Etter flere redselsfulle minutter fikk mennene tilbake synet, og så at metallkulen var omhyllt i den

røde skyen igjen. Der fantes ingen spor av den fremmede skapningen noe sted.

Så løftet skyen seg og UFO'et forsvant. De to skogvokterne sto tilbake målløse.

Sarvi var svak, kald og lammet i hele den høyre siden av kroppen.

Erkko løp avsted for å hente hjelp. Han leide hest og slede fra en gård i nærheten og fikk kjørt Sarvi hjem. På veien dit begynte Sarvi å få hallusinasjoner og til slutt besvimte han. Da han kom til seg selv igjen klaget han over feber, smerter over hele kroppen, og han kastet opp.

Fire uker senere led han fremdeles av hodepine, mareritt og dårlig appetitt, ifølge dr. Azhazha.

Erkkopå sin side klaget over smerter i arm og bryst, svullne øyner og han hadde vanskeligheter med ballansen.

En lege som undersøkte dem, dr. Olle Kossola, uttalte at symptomene kunne være fremkalt av sjokk, eller radioaktiv stråling.

"Legen var overbevist om at begge mennene fortalte sannheten," sier dr. Azhazha. "Og etter å ha gjennomgått bevismaterialet i tre uker har den spesielle UFO-kommisjonen konkludert med at hendelsen fant sted."

KILDE: National Enquirer, 6.4.82.

NB: Vi viser til artikkelen på s.4, hvor James Oberg omtaler saker som denne. R e d .

Klokken ni om morgenen var det fremdeles mørkt som i en sekk i den sovjetiske byen Tallinn. På den andre siden av Finskebukten lå Helsinki; og rett nordover var Arktis. På denne spesielle dagen kjempet flere hundre mennesker seg frem gjennom den iskalde vinden og den hvirvlende sneen for å være med på et møte i idrettsanlegget. Etter å ha tatt av seg parkaser og pelsfrakker, satte de nyankomne seg med øyne som glitret av opphisselse, for å høre hva enkelte av gruppedeltakerne hadde å si, inkludert den høye, lyse V.S. Troitskij. "Letingen etter intelligens utenfor jorden er et problem hele menneskeheten står overfor", erklærte han. "Dette problem har virkelig stor vitenskapelig, filosofisk og samfunnsmessig betydning". Applausen var rask og kraftig da han var ferdig.

UFO-JAKTEN

BEHOV FOR

RELIGIØS FRELSE .. ?

Dette kunne jo se ut som en eller annen UFO-kultus i dypet av Sovjetunionen ? Kanskje - men møtet, som ble holdt i desember i fjor, trakk til seg flere dusin av verdens mest fremtredende astronomer, fire kosmonauter og et medlem av det øverste Sovjet. Troitskij er et av vitenskapens mest strålende lys i Sovjetunionen.

En fysiker som bestrider hele teorien om utenomjordisk liv, Frank Tipler ved Tulane University i New Orleans, var ikke imponert. Vitenskapsmenn som tror på intelligens utenfor jorden, lever i en fantasi-verden, påstår han. Hva er motivene deres? "Håpet om en halvt religiøs frelse". Hvorfor, spør Tipler, ville ellers Carl Sagan påstå at vesener fra verdensrommet kunne

Mens Sagan, Drake og andre bruk-
er innvilede ligninger for å vise
den høye sannsynligheten for at det
skal eksistere intelligent liv der
ute, sier Tipler kort og godt "sprø-
yt". Enhver sivilisasjon som var
aldri så lite mer avansert enn vår
egen, forklarer han, ville allerede
ha kolonisert Melkeveien, jorden
innbefattet, med sin egen utgave av
Von Neumann-maskinen, den roboten
matematikeren John von Neumann drøm-
te om for å kunne reise i verdens-
rommet.

Von Neumann-maskinen, som ville være programmert for å lete etter liv, ville forlate hjemplaneten og reise til en nærliggende verden som var rik på mineraler og drivstoffer. Ved å bruke mineraler som var tilgjengelige på stedet ville maskinen kunne bygge et dusin kopier av seg selv og sende hver av dem til forskjellige sektorer av kosmos. Deretter kunne hver av kopiene lage flere kopier, inntil disse sondene hadde kryssset hele universet, tre hundre millioner år senere. "De eldste stjernene er 18 milliarder år gamle; derfor har innbyggjrne hatt mas-ser av tid til å komme frem," hevder Tipler. "Ettersom de ikke er her, eks-isterer de åpenbart ikke."

Til tross for den briljante logikken i dette argumentet, sier Tipler, har forkjemperne for intelligente vesener utenfor jorden, anført av Sagan, ubevisst sammensverget seg for å hindre ham selv i å få gitt uttrykk for synspunktene sine. Beviset: To amerikanske tidsskrifter, Science og Icarus, nektet å utgi artikkelen hans. I begge tilfellene beskylder han Sagan for å ha påvirket tidsskriftenes avgjørelse. Tipler er ikke overrasket: "Et av sær-

11

pregene ved den religiøse motiveringen er at man blir ute av stand til å se på et antireligiøst argument uten lidenskap", sier han.

Sagan understreker imidlertid at i begge tilfellene var han "bare en av flere konsulenter". "Jeg hadde ingen mulighet til å hindre en utgivelse", føyer han til, "bare til å fraråde den.

KILDE: Morgenbladet, 3. juli 82.

MOLINEUX' SPÖRSMÅL

Det lyder slik: "Kan en mann, født blind og som senere får synet tilbake, se hva han tidligere har erfart bare ved berøring?"

Spørsmålet ble formulert av den engelske filosofen John Locke (1632-1704) etter at en av hans venner (Molineux) hadde spurt ham om det samme.

Anta at en mann som er født blind og ved berøring lærer å skille mellom en kule og en terning av samme metall og omtrent samme størrelse slik at han er i stand til å skille mellom de to - hvilken som er terning og hvilken som er kule. Anta at kulen og terningen blir plassert på et bord og at den blinde får synet tilbake. Kan han nå med synet før han har berørt gjenstandene skille kulen og terningen?

Svaret er nei. For selv om han har erfart hvordan en kule og en terning påvirker hans berøringssans, kan han ikke ha fått erfaringer om at det som påvirker berøringen slik og slik også påvirker synet slik eller slik.

Locke går videre med tanken om at det er oppfattelsen som skiller oss fra dyrene.

En finsk nevrofysiolog, Juhani Hyvärinen har i de siste ti årene arbeidet med hjernefunksjonen hos Rhesusapen. Han har spesielt interessert seg for hvilke sansestimuli som får cellene i hjernebarken til å reagere. Særlig valgte han å studere den assosiative hjernebarken, og her viser det seg at cellene svarer på flere sansestimuli, vesentlig fra berøring og syn. I en del av dette området fant han fire forskjellige funksjoner. Alle var knyttet til apens opplevelse av kroppens forhold til omgivelsene.

Noen interessante forsøk ble gjort. Man sydde varsomt igjen øyelokkene på nyfødte apeunger og lot dem vokse opp på vanlig måte under mødrenes normale omsorg og besyttelse.

Etter 8, 10 og 11 måneder fjernet man stingene og undersøkte apenes adferd. Betydelige forandringer hadde skjedd. Apene opptrådte som blinde, de gikk langs veggene med et ben eller arm mot denne, gikk baklengs i trapper og unngikk åpne rom, til tross for at øynene syntes funksjonelt intakte.

John Locke.

Undersøkelser av hjernefunksjonen viste at nesten alle cellene i den assosiative hjernebarken hadde mistet den normale innflytelsen fra øynene. Visuelle stimuli var ikke lenger effektive for å drive cellene til aktivitet. Men berøring var fremdeles effektive stimuli.

Så lot forskerne en ape leve normalt i 6 mndr. etter at den hadde fått synet tilbake. Den var fremdeles ikke i stand til å bevege seg uhindret omkring slik som sine normale søsken. En annen ape viste etter to år at den kunne bruke synet noe, men den var fremdeles sterkt hemmet i sine bevegelser.

Disse arbeider er et godt eksempel på hvordan nevrofysiologien kan bidra til en fysiologisk forklaring på et filosofisk problem. Mellom disse områdene av vitenskapen må brobyggingen bety mye for økt viten.

Tanker om en ny tid

REPORTASJE: ÅSTA FREIJ

Bokhandelen Regnbågen i Baltzarsgt. i sentrum av Malmø er en "New Age"-bokhandel. Det står det også på skiltet. I likhet med sine eldre kolleger, Vattumannen i Stockholm og Näckrosen i Gøteborg, ser den ut til å ha framtiden for seg. Interessen for alt det alternative, for selvutviklig og for esoterisk kunnskap ser ut til å øke.

- Men jeg synes ikke at man bare skal lese når man er new age-interessert, sier innehaveren av Regnbågen, ildsjelen Bo Olsson. Man skal også g j ø r e noe! Derfor vil jeg at bokhandelen også skal være et møte-
sted og et sentrum for kursvirksomhet.

Det var med store ambisjoner at Bo høsten 1980 satte igang med å ordne kurser i egen regi - ikke mindre enn 18 ulike program ble tilbudt, hovedsakelig i weekend'ene.

- Men det var for svært, sier han. Malmø var ikke riktig moden for så mye på en gang. Omtrent halvparten av kursene kom i gang. Vi tapte en del penger. Så nå legger vi om virksomheten. Den skal jo ha en slik form at den kan fortsette.

KURSER SOM HAR VÆRT HOLDT

Et utplukk av de kurser som ble holdt forrige år:

Vegetarisk veiledningskurs i samarbeide med NBV.

Intuitiv massasje - kursledere fra London.

Å øke matens verdi - melkesyrekonservering, baking av helsebrød m.m.

Dynamiske meditasjoner - kursleder fra Rajneesh-senteret i København.

Makrobiotikkens teori og praksis, ved Roland Keijser.

Rebirthing - kursleder fra Rajneesh-senteret i København.

Hippokrates helseinstitutt (Ann Wigmore) - kursleder fra USA.

"New age"-man Gert Olsson

Våren 1981 er følgende kurser avholdt hos Regnbågen:

Intuitiv massasje og psykisk utvikling - week end-kurs ledet av psykolog Kirsten Høfner fra Nordlys-senteret i Danmark. Et par week end-kurser med temaet "chi", kroppsenergi, er arrangert av shiatsu-læreren Tom Lewis.

Dessuten pågår studiesirkler i Waldorf-pedagogikk, Martinus kosmologi og "psyko-therapeutics"/healing ifølge Ronald P. Beesley.

INGEN VINNINGSINTERESSE

Bo legger ned kropp og sjel i arbeidet med Regnbågen. Noen personlig vinningsinteresse har han ikke i den forbindelse. For å få tid til alt har han innskrenket sin kontoristjobb til halv dag. Likevel kan ikke bokhandelen åpne før klokken 12 på dagen. Det bærer seg ikke å ha ansatte, så Bo har selv hovedansvaret, og tiden til forretningen må rette seg etter kontortiden. Men helt alene er han ikke. Gode venner hjelper ham nå og da.

I regnbågens sortiment finnes bla. bøker om sunnhetspleie, yoga, meditasjon, biologisk odling, vegetarisk mat, fred, astrologi, parapsykologi, terapi, psykologi, filosofi og religion. Søkerveiene er mange.

For Bos egen del begynte denne søken med TM-meditasjon for ca. ni år siden. Meditasjonen gir ham stadig mye, men han har også forsøkt mange andre metoder og terapier som har virket styrkende på kropp og sjel. Innledningen til bokhandlervirksomheten var et beskjedent postordre - salg.

ØKET INTERESSE

Interessen for den nye tidens tanker sprer seg. Bo forteller at det i Malmø finnes en hel flora av alternative bevegelser, velkjente for en liten krets, men ukjent for de fleste. Kretsen av interesserte blir dog stadig større.

- Visst kommer her mest "stamfolk" fra de ulike foreningene, men vi ser også stadig flere "vanlige" mennesker, som er nyfikne på hva new age - begrepet står for og har å tilbydem. Dette er meget positivt.

Bo har fått hjelp i new age-arbeidet av sin gode venn, Gert Olsson, som har startet egen terapi- og kursvirksomhet. Gert sier: - Jeg synes at vi lever i en brytningstid snarere enn i en ny tid. Dette er tid da det materielle, tekniske og intellektuelle kulliminerer og delvis allerede har overlevd seg selv. Og da det følelesesmessige, etiske, åndelige, esoteriske eller okkulte vokser fram. Vi begynner å oppdage at det finnes virkelighet i det som tidligere ble betegnet som overnaturlig - t.o.m. vitenskapsmenn gjør det ! På det stadiet kan motsetningene mellom gammelt og nytt bli store. Det gamle forsøker å holde stillingene. Men det nye lar seg ikke stanse, like lite som et foster klart til å fødes, eller en knopp som er moden til å sprette ut.

- Mange nåtidsmennesker plages av angst, fortsetter Gert. - Stadig flere begynner å oppdage at den materielle verden alene ikke tilfredsstiller

dem. De ser de uhyggelige følgene av en materialistisk livsanskuelse. Og når angsten trenger på kan det føre til at de søker svar på sine spørsmål. - Jeg er vel en typisk nåtidssøker, i den forstand at jeg fortsatt lever i og med det gamle samfunnet. Det tror jeg vi må gjøre. Det gjelder å lære seg å leve i vår moderne verden, ikke forkaste den. Vi skal forandre samfunnet, ikke avskjerme oss fra det.

- Hvordan begynte din egen søken?

- Den begynte med at jeg følte meg dårlig, rett og slett. Jeg var stresset og holdt på å arbeide meg ihjel. Jeg var fullstendig opptatt av min revisorkarriere. Ambisjonen å lykkes, få innflytelse, makt og materiell trygghet drev meg inn i et arbeidsnarkomani. Men jeg ble så smått klar over at det var en falsk trygghet jeg strevet etter og følte stadig mer fremmedhet i min da helt materielle livssituasjon. Jeg er fremdeles revisor, men nå mer på deltid. Jeg har ikke lenger noen ambisjon om å tjene mange penger, noe jo dyktige revisorer vanligvis gjør. Eller nå en statusposisjon. Gjennom en psykisk utviklingsprosess med meditasjon og terapi har jeg blitt mer kreativ. Derfor er jeg i dag en annerledes revisor, mer konstruktivt problemløende enn tidligere, da jeg mest var et sorterende og sammenstillende datamaskin-menneske. Resultatet er blitt paradoksalt: Jo mindre jeg anstrenger meg å fungere som revisor, desto mer ettertraktet og framgangsrik har jeg blitt.

- Før var det vesentlig for meg å tjene penger, helst så mye som mulig. Hva jeg skulle ha pengene til var jeg temmelig ubevisst om. Nå ser jeg på penger bare som et middel til å overleve og som et redskap til å nå visse kollektive mål.

- Jeg begynte min personlighetsutvikling med TM-meditasjon, yoga og avspenning, leste psykologi og filosofi. Jeg prøvde ulike terapier og teknikker.

- Og hva har du som søker funnet ?

Noe som har betydd mye for meg er

utdannelsen på Nordlysinstituttet i Danmark og den kunnskap den har gitt meg om sk psykisk massasje, CE-sal-en-massasje og åndelig utvikling. Den kunnskapen anvender jeg nå i egne kurser. Den har bl.a. vist meg hvor intimt kropp og sjel henger sammen, og at vi altfor mye lever i hodet, i intellektet uten å utnytte alle våre ressurser, og at det er viktig at vi utvikler intuisjonen og kjærlighets-evnen.

- Hva er Nordlysinstituttet for noe?
- Det startet i Silkeborg i 1978, i den hensikt å spre kunnskap om healing og psykisk-spirituell utvikling. Man gir individuell veiledning og healing samt kurser i massasje, healing, meditasjon m.m. Instituttet ledes av Anne og Philip Nees. Inspirasjonskilden til starten av Nordlyset var Philip og Anne Nees' møte med Anne Park i London. Anne Parks undervisning gav bevis for at man gjennom massasje kan arbeide med seg selv og andre med kjærlighet og mykhet, dypt, nesten til essensen av mennesket.

- I arbeidet med andre ser man de positive mulighetene, kjærlighetens kraft, som bor i hvert menneske og hjelper det til å utvikle seg selv.

Gert kom i kontakt med Anne og Philip Nees i slutten av 1978. Han begynte på Nordlyset for å bearbeide sine fysiske blokkeringer. Han fant da å ha nådd fram til sin vei blant alle meditasjons- og terapiveier. Massasje løste virkelig opp mine dyptliggende spenninger, sier Gert.

Gert gikk i en toårsperiode på ulike kurser, bl.a. psykisk massasje, karma-massasje, samt individuell behandling hos Anne og Philip. Nå går han i en utviklingsgruppe for personer som arbeider med andre, samt individuell spirituell veiledning hos Anne. Nylig har Gert sammen med vennen Lars Hartenius, som er sykegymsiast og sosionom, startet Ce-opsinstituttet for terapier og psykisk utvikling. Det første kurset man arrangerte med psykologen Kirsten Høfner var overtegnet. Det er tydelig at mange mennesker vil arbeide med seg selv.

- Jeg tror, sier Gert. - at denne tendensen har stor betydning. Steget mellom avslappingsøvelser og samfunnsforandring kan synes langt, men oppløsning av kroppslige spenninger fører til psykiske for-

andringer, en harmonisk psyke, en mer kjærlighetsfull attityde osv. Jeg har sett mennesker gjennomgå store positive forandringer. Og en forandring av verden kan ikke skje på annen måte enn gjennom forandring av menneskene innenfra.

KILDE: Søkaren, nr. 6/1981.

* * *

Hessdalen

Det har vært stille fra Hessdalen lenge nå, men et og annet sies å inntreffe sporadisk fremdeles.

* Ifølge annenhånds opplysninger hadde tre tilreisende sett to objekter over hodene på seg. De anslo størrelsen til ca. 4 x 4 m. Det heter at en av de tre vitnene ble dårlig under observasjonen.

* En natt ble et bilbatteri totalt utladet uten påviselig årsak.

* Et objekt, sett på ganske nært hold, skremte en familie inne på fjellet. Vi forsøker å få vedkommende til å avlegge rapport.

"UFO OVER GRÅKALLEN"

Sent på kvelden, den 9. juli ble det fra flere steder i Trondheim sett en lysende gjenstand på himmelen over Gråkallen. En mann på Nidarvoll beskrev den som en "lysende borg med mange separate fargeløse lysende punkter." Han hadde betraktet objektet gjennom kikkert i ca. fem minutter. Det sto da helt stille, men beveget seg etter hvert i nordøstlig retning.

Undersøkelser viser at politiet fikk inn flere meldinger om saken, mens Gråkallen hadde mottatt to henvendelser fra observatører.

Det har vært vanskelig å oppspore vitner, men Gråkallen opplyser at hverken de eller Vernes har registrert noe uvanlig på denne tiden.

Et av vitnene som varslet Gråkallen meldte at han hadde sett et lysende objekt i stor fart ut fjorden.

Påstandene om UFO-vrak og døde humanoider

Som lovet i forrige nummer kommer vi tilbake med en del ytterligere kommentarer vedr. dette materialet, men som ventet har det ikke vært mulig å få frem avgjørende opplysninger i den ene eller den andre retningen. En er foreløpig henvist til mer og mindre spekulative vurderinger.

Det som måtte tale for en viss troverdighet er den materien Stringfield legger frem, og som vi har bragt tidligere.

En skeptiker ville kunne finne mange motargumenter, men la oss peke på noen faktorer som kan være av en viss konkret betydning:

En legger merke til at det så å si alltid er yngre personell som kommer med slike avsløringer som de Stringfield presenterer, og som oftest anonymt. En kunne da spørre hvorfor ikke senior-personell eller vitenskapsfolk også står frem.

En bør også sette et spørsmålstegn ved de ressursene som er tilgjengelige innen disse "government agencies" som det er tale om. Når det gjelder oppdrag av slike dimensjoner som dette ville det kreve et meget stort oppbud av ekspertise, særlig på det biologiske området. Og denne omfattende ekspertisen måtte ganske sikkert hentes utenfra, dvs. fra konsulentfirmaer, universiteter og industri. Disse fagfolkene vil ikke nødvendigvis føle seg moralsk bundet (og sikkert ikke intellektuelt bundet) av påbudene i regjeringens kontrakter. Hva skulle de så risikere? Hva er "straffen" for avslørende professorer, som ville like å gå over i historiebøkene? Vi har forøvrig sett at CIA ikke en gang klarer å kontrollere sine egne folk. (1)

La det heller ikke være glemt at

Air Force Aerospace Medical Research Laboratory, nettopp ved Wright Patterson-basen, periodevis søker etter anatomer og antropologer for å få utført funksjonell morfologisk forskning på mennesker og aper i forbindelse med medisinske aero-space-studier. Flyvåpenet har selv ikke kapasitet til dette blant eget personell.

Undersøkelser hos FBI har også bragt for dagen opplysninger som gjør at en kan sette et aldri så lite spørsmålstegn ved Stringfield's troverdighet som informator i saker som disse.

Forøvrig har vi rettet en skriftlig henvendelse til USA's myndigheter om Stringfield's materiale, og flyvåpenets rutinemessige svar finnes på neste side. En lengre redegjørelse vedrørende UFO generelt fulgte med og vi har tatt inn den første siden av denne.

Inntil nye opplysninger måtte fremkomme får det materialet vi hittil har presentert tale for seg selv.

Det kan være verdt å merke seg at "off-beat litteraturen" gjerne omtaler Stringfield som "en seriøs og høyt respektert forsker". En frase som så mange andre velkjente fraser fra dette hold, savner reell bakgrunn.

* * * *

(1) Fotnote:

Jmfr. boken Dirty Work, av Philip Agee (tidl. CIA-agent) C.I. Publications, Inc/ Lyle Stuart 120 Enterprise Ave., Secaucus, N.J. 07094

Finnes også på norsk under tittelen:

C I A I E U R O P A -

Pax Forlag A/S, Oslo 1979.

(Paperback - 253 sider)

("Boka politiet ville stoppe")

DEPARTMENT OF THE AIR FORCE
WASHINGTON, D. C. 20330

OFFICE OF THE SECRETARY

This is in reply to your recent letter about Unidentified Flying Objects (UFOs). Our mail on this subject is very high, so we are using this form letter response in order to answer you quickly. I have enclosed some materials which explain the former role of the Air Force in UFO investigation.

The Air Force investigation began in 1948 and was known as Project Sign. Later the name was changed to Project Grudge, and in 1953, it became Project Blue Book. Between 1948 and 1969 we investigated 12,618 reported sightings. Only 701 of these remain unexplained. The Air Force ended its UFO examinations in December of 1969 because no evidence could be found that the sightings were a threat to national security or represented visits from out space. The attached fact sheet further explains this decision and the history of Project Blue Book.

In 1977, the National Aeronautics and Space Administration (NASA) was asked by President Carter to look into the possibility of resuming UFO investigations. After studying all the facts available, they decided that nothing would be gained by further investigation. The Air Force agrees with that decision.

All of the Project Blue Book documents are available from the National Archives, and we have no new information to add. If legitimate evidence is discovered to indicate that we have had visitors from outer space, I'm sure that the government will open new investigations.

Thank you for your interest and concern. I hope we have been helpful.

Secretary of the Air Force
Public Inquiries Branch (SAF/PACF)
Pentagon, Room 4A120
Washington, DC 20330

Attachments

Fact Sheet

United States Air Force

Secretary of the Air Force, Office of Public Affairs, Washington, D.C. 20330

UFO FACT SHEET

The Air Force investigation of UFO's began in 1948 and was known as Project Sign. Later the name was changed to Project Grudge, and in 1953, it became Project Blue Book. Between 1948 and 1969 we investigated 12,618 reported sightings.

The following is a statistical listing of reported UFO sightings during the Air Force investigation:

TOTAL UFO SIGHTINGS, 1947 - 1969

<u>YEAR</u>	<u>TOTAL SIGHTINGS</u>	<u>UNIDENTIFIED</u>
1947	122	12
1948	156	7
1949	186	22
1950	210	27
1951	169	22
1952	1,501	303
1953	509	42
1954	487	46
1955	545	24
1956	670	14
1957	1,006	14
1958	627	10
1959	390	12
1960	557	14
1961	591	13
1962	474	15
1963	399	14
1964	562	19
1965	887	16
1966	1,112	32
1967	937	19
1968	375	3
1969	146	1
TOTAL	12,618	701

Of these total sightings, 11,917 were found to have been caused by material objects (such as balloons, satellites, and aircraft), immaterial objects (such as lightning, reflections and other natural phenomena), astronomical objects (such as stars, planets, the sun and the moon), weather conditions and hoaxes. As indicated only 701 reported sightings remain unexplained.

UFO-MONSTRE SKREMMER INNFØDTE

"En uhyggelig undervanns-base for UFO'er skremmer de innfødte dypt inne i Amazon-jungelen, sier topp-forsker ..."

Charles Tucker, direktør for The International UFO Investigative Bureau, uttalte til Globe at han hadde fått bekreftet eksistensen av basen gjennom en to ukers ekspedisjon til Santarem-regionen av Brazil, 400 miles fra munningen av verdens lengste elv.

"Den er der, den er virkelig, og vi har fullstendig dokumentasjon for at UFOs er konsentrert i en undervannsbase innen dette området," sa Tucker.

Intervjuer med lokale fiskere, jegere, innbyggere og prest-er, bragte kalde vitnesbyrd om høyst fiendtlige angrep fra UFO'er, uforklarlige forsvinninger og grusomme dødsfall.

Men resultatene av brasilianske regjeringsundersøkelser foretatt i løpet av de siste to årene er blitt holdt hemmelige, forteller Tucker.

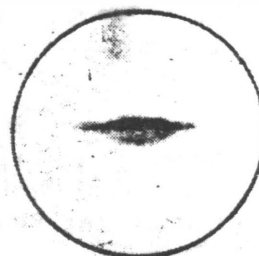
"Regjeringens undersøkelser har vært fullstendig konfidensielle, og de holder mesteparten av det dokumenterte materialet hemmelig," sier han. "Vi vet at de har fotografier og papirer som verifiserer rapportene."

Major Miguel de Hollanda Lima, fra det brasilianske flyvåpen, bekrefter at han har brukt to år på å undersøke UFO-observasjoner i regionen. Han har samlet hundrevis av historier tatt opp på bånd og har mer enn 300 fotografier av UFO-hendelser.

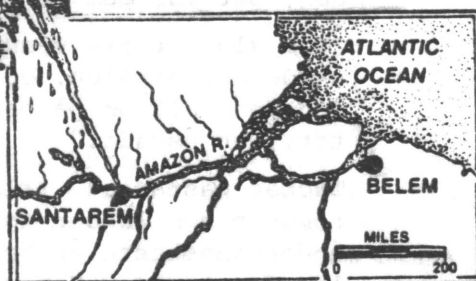
"Det finnes ikke tvil om at noe uforklarlig foregår," innrømmer han. "Etter min oppfatning må det finnes en eller annen form for landings-

steder for UFO'er i dette området."

"Fiskere på elven ser farkostenes landinger og oppstigninger hele tiden. Der er ingen naturlig forklaring."

AV
BLANCHE
HODDER

"Tre typer av romskip har vært sett. Den mest vanlige er tallerken-typen, og denne er blitt sett i ulike størrelser. Noen så store som en fotballplass.

Witner forteller at de har sett skikkelser gjennom kooøyne i farkostene", sier major Hollanda. "Andre har sett triangel-lære, eller kileformede skip, og der er en fjerde type - sølvaktig og sylinder-formet."

Tucker, som er stasjonert i Napponee, Indiana, sier at videre undersøkelser må bli topp-prioriterte av verdens regjer-inger. "Folk i området er livredde,"

sier han. "Fiskere er blitt tvunget til å forlate båtene sine når UFO'er har forfulgt dem. Jeg hørte om tre fiskere som ble drept - brent til døde - da et UFO kom for nær båten deres."

Andre skrekkinngytende beretninger om UFO-angrep involverer dødelige stråler av lys som skyter ut fra romskipene.

"Jeg snakket med broren til en mann hvis kropp var blitt funnet fullstendig tømt for blod", forteller Tucker. "Mannen, en jeger, døde på stien etter at et UFO hadde rettet et grønt lys mot ham, idet UFO'et kom inn for å lande.

"Det fantes ingen merker på kroppen, ingen tegn til fysisk vold. Men obduksjonen viste at alt blodet i organismen var trukket ut."

Og det er stadig et mysterium hvordan to fiskere forsvant etter at et UFO, som svevet over elven, rettet en rød lysstråle mot båten deres.

"I et annet tilfelle," legger Tucker til, " sendte et UFO en gul stråle ned mot to jegere. En av dem ble fanget innenfor strålekretsen, og var ikke i stand til å komme seg ut av den. Det var som om en vegg omgav ham.

"Til slutt fyrte vennen av et rifle-skudd mot strålen, og da forsvant den. Jegeren falt om på bakken, helt utmatet, men uskadd."

Tucker påstår at tilsynekomsten av romskip som lander og tar av fra undervannsbasen er bortimot en daglig foreteelse. Han sier: "Folk venter på natten for å få se lysene."

KILDE: Globe, 8. juni 1982.

LÆREN OM "BIORYTMEER".....

ET KJENT BEGREP FRA "OFF-BEAT-LITTERATUREN"..

Ifølge biorytme-teorien innledes på et menneskes fødselsdag tre cykler: En 23-dagers fysisk-, en 28-dagers emosjonell-, og en 33-dagers intellektuell cyklus. Begynnelsen og midtpunktet av hver cyklus er "kritiske dager", da en person løper øket risiko for å ram-

mes av tretthet, nedstemthet, sykdom og ulykker, samt at dødsrisikoen er større enn normalt, liksom risikoen for å foreta feilvurderinger. Biorytme-teorien sier også at kvinner føder barn særlig ofte på de kritiske dagene.

Litt mer enn én dag av fem skulle da være kritiske dager. (20,4 %)

Hvis teorien er riktig skulle hendelser i forbindelse med kritiske dager inntreffe i mer enn 20,4 % av et menneskes livstid.

Men ulike undersøkelser som er gjort av Dale Floody ved universitetet i Wisconsin, USA, har ikke kunnet bekrefte biorytme-teorien.

Bare 15,6% av USA's presidenter døde på kritiske dager. (Lincoln og Kennedy, som ble myrdet var da ikke tatt med i undersøkelsene.) Bare 20,15 % av presidentene, deres søsken og barn ble født på mødrenes kritiske dager. Av 73 studenter som tok eksamen i psykologi, oppnådde de 17 som ved eksamineringen hadde kritiske dager, samme resultat gjennomsnittlig som de øvrige studentene. 20 % av en berømt sjakkspillers største seiere inntraff på kritiske dager.

Floody har rapportert sine undersøkelser i Journal of Applied Psychology 66: 520-521.

Floody er å finne ved Psychology Dept., University of Wisconsin Center, Rice Lake 54868, U S A .

REF.: BRAIN/MIND BULLETIN, 5 oktober 1981.
SØKAREN NR. 1 - 1982.

Hårreisende nærkontakt forandrer lastebilsjåfør til et klynkende barn

AV DICK DONOVAN

LASTEBILSJÅFØREN RUBEN MENESES BLE KIDNAPPET OG HOLDT FANGET OMBORD I ET SKINNENDE STJERNESKIP, AV FREMMEDE SKAPNINGER FRA DET YTRE ROM.

Denne hårreisende tildragelsen har forandret den en gang robuste "hermannen" til et klynkende barn, som kanskje aldri vil bli i stand til å møte den virkelige verden igjen ..

"Han synes nå å være en slags hjelpeløs blanding av barn og mann," erklærte en doktor som behandlet ham noen timer etter hans marerittlignende møte med de fremmede på en øde landevei i Corrientes Province, Argentina.

"Han jamrer hele tiden, sutrer som et lite barn. Det vil ta lang tid og kreve mye tålmodighet før han blir et normalt menneske igjen. Men likevel er muligheten stor for at han aldri mer vil komme over den utrolige opplevelsen - den skrekken som alltid er forbundet med det ukjente."

Den rystende opplevelsen, klassifisert som "nærkontakt av tredje grad", av toppvitenskapsmenn, inntraff kort etter mørkets frembrudd en kveld da den 41-årige faren til seks barn kjørte sin lastebil i utkanten av San Luis del Palmar.

"Jeg var på vei hjem fra arbeidet, og satt og tenkte på hvor herlig det skulle bli å komme hjem til familien," forteller Meneses til The NEWS. "Plutselig ble det lyst som om dagen og jeg undret meg over hvordan solen kunne skinne på denne tid av døgnet. Av en eller annen grunn følte jeg at jeg fikk gåsehud og at blodet var som isvann i kroppen. Et eller annet dypt inne i meg varslet liksom om at en ulykke snart ville inntreffe."

Det blendende lyset stakk mot Meneses' øyne som rødglødende isnåler. Helt blindet hogg han desperat bremsene i bilen slingret kraftig og stoppet.

"Jeg kunne ikke åpne øynene i det umåtelige lyset," forteller han. "Jeg bare satt

der i bilen med bankende hjerte. Så begynte jeg å merke en slags kriblende fornemmelse over hele kroppen. Jeg holdt på å besvime, og på tross av at jeg beholdt litt av bevisstheten var det som om tingene fløt omkring meg."

"Men så ble det verre. Jeg kan ikke huske hvordan jeg kom dit, men plutselig befant jeg meg inne i et stort skip med røde, blå og grønne flakkende lys. Veggene gav gjenskin, omtrent som blankt stål. Jeg holdt øynene lukket, men kunne likevel se at jeg fløt; liggende strak - men opphengt i luften. Uhyggelige tanker trengte seg på - som at jeg var blitt gal eller skulle bli myrdet. Da så jeg vesenene fra rommet !

"De sto rundt meg. Små menneskelignende skapninger ca. tre fot høye. Huden deres var lys grønn og meget rynket. De hadde meget små panner og tynne armer, som rakk nesten ned til føttene..."

Meneses tror at romvesenene var i stand til å fjerne mesteparten

av den smertefulle opplevelsen fra bevisstheten hans. Han kan huske svært lite av hva som skjedde med ham inne i romskipet.

"Jeg har bare en tåket erindring om at de snakket til meg - stilte meg spørsmål - og at jeg svarte på dem. Jeg beveget ikke leppene, men vi snakket med tanken. Jeg ber til Gud at han må la meg få kjennskap til hva som skjedde - hva de gjorde med meg. Det pinefulle ved ikke å vite er mer enn jeg kan holde ut."

Marerittet sluttet like plutselig som det hadde begynt, og Meneses fant seg selv stående ved siden av veien nær byen Paso de la Patria, flere kilometer fra det stedet der han hadde stanset lastebilen.

"Jeg har kjent Ruben i mange år," sier familiens lege, dr. Alberto Vidal. "Jeg har aldri sett noe menneske i hans sinnstilstand. Han må ha hatt den mest skrekkinngytende opplevelse som det går an å forestille seg."

Offisielle etterforskere sier at Meneses' lastebil var blitt utsatt for en eller annen utrolig hete. Jordprøver er tatt fra stedet der den fremmede farkosten kan ha landet, og disse er nå til laboratorieanalyse.

"Det finnes liten tvil om at noe som ikke er av denne verden har opptrådt i området," erklærte Pedro Veracia. "Jorden var blitt forandret til glass - utsatt for temperaturer på 1500 til 1600 grader. Og - en kan vel si at det umulige hendte og at Ruben Meneses overlevet, slik at han kunne fortelle om det."

KILDE: Weekly World News, 25.5.82.

JUSTERING AV DATA

KNFR. NIB NR. 2/82 SIDE 3
LARS LILLEVOLDS OBSERVASJON

Påfølgende undersøkelser har vist at avstanden fra vitnet til uthuset skal være 6,5 m (ikke 10 m) Avstanden til UFO'et må ha vært mellom 30 og 50 m (ikke 100 m) Objektet svinget ca. 3 m over toppen på en lysmast,

BIG-FOOT ., forts. fra s. 28

Men det finnes ingen klare bevis som kan tilfredsstille den andre siden. I Mellomtiden blir nye iakttakelser rapportert regelmessig.

Og hva med "The Beast of Truro" ? Mesteparten av iakttakelsene har skjedd i nasjonalpark-områder. De federale myndigheter som bestemmer over arealene har besluttet å avblåse undersøkelsene, ifølge Oswalt.

Men, om det skulle dukke opp nye ting lover han at de vil bli undersøkt fullt ut.

KILDE: National Geographic
News Service

The Sunday Sun, 18.4.82.

SPESIALHEFTER

LES NIVFO'S SPESIALHEFTER

Det dreier seg her om spesiell og interessant informasjon som er gjort tilgjengelig på en enkel og billig måte.

Heftene vil trolig ikke bli gjenopptrykket.

Vi gjør oppmerksom på at heftet "OM UFO-PROBLEMET" som har vært utsolgt, er kopiert i noen få eksemplarer.

Se side 29.

RED.

og beveget seg sakte bort. Hele observasjonen varte ca 10-15 min.

Ut fra disse data må objektet ha ha vært ca. 30 m langt.

Undersøkelsene viser hvor forsiktig man må være med slike størrelser som vitnene anslår. Selv trenede observatører kan ta feil - feilbedømme, og feiloppfatninger av synsinntrykk kan også forekomme.

Forbløffende rapporter om UFO-aktivitet i Russland

EN SPESIELL SOVJETISK KOMMISSJON SOM UNDERSØKER UFO-RAPPORTER I RUSSLAND INTERVJUET TO RUSSISKE SKOGFORVALTERE, SOM RAPPORTERTE ET SKREMMENDE MØTE MED EN FREMMED SKAPNING SOM HADDE LANDET I EN MERKELIG FARKOST.

DR. VLADIMIR AZHAZHA, EN ASTROFYSIKER SOM LEDET DEN SPESIELLE KOMMISSJONEN, FRIGIR FOR FØRSTE GANG DENNE DRAMATISKE BERETNINGEN OM MENNENES UHYGGELIGE MØTE MED EN FIENDTLIG HUMANOID.

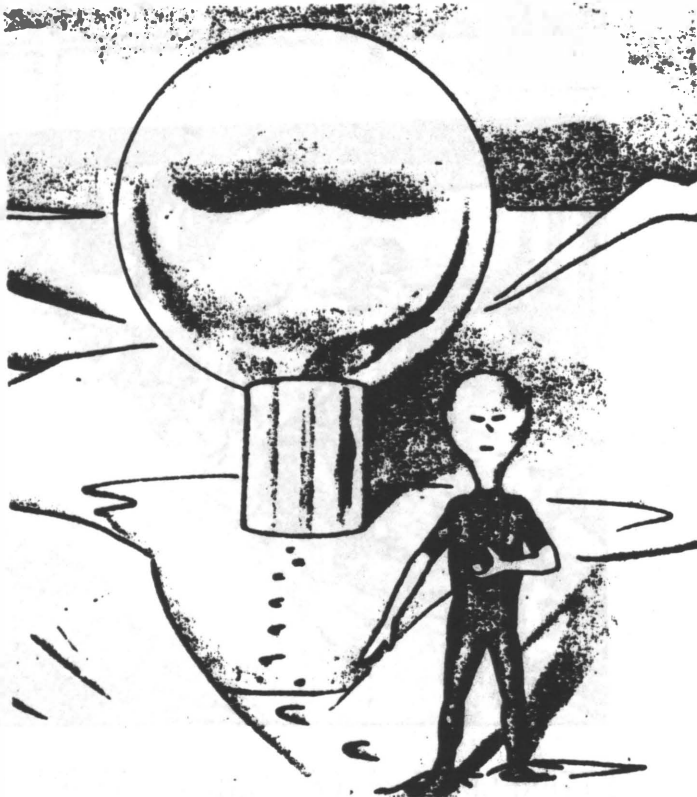
De to russiske skogvokterne gikk på ski over de snøklede skråningene, da de fikk øye på noe som forbausset dem: En klar, rød pulserende sky dalte langsomt ned fra himmelen ...

AV HENRY GRIS OG
CHARLES PARMITER

Da den var mindre enn 20 fot fra dem smeltet den røde skyen bort og mennene så et skinnende metallisk objekt som svevet i luften. Det var rundt, uten synlige sammenføyninger og gav fra seg en høy illevarslende summing.

Mens de stirret med åpen munn kom et sylinderformet landingsgear til syne. Det senket seg ned fra den ca 20 fot store kulen, til det berørte bakken. Plutselig sto de ansikt til ansikt med en skapning, som ikke lignet noe jordisk.

Skogsvokterne, Ari Sarvi (36) og Mauno Erkkö (38), ble senere intervjuet av dr. Vladimir Azhazha, som ledet en russisk kommisjon for undersøkelser av UFO-aktivitet i Sovjetunionen.

Hendelsen inntraff den 7. januar 1980. Dr. Azhazha forteller: "Humanoiden var omtrent tre fot høy, hadde tynne armer og ben og et voksaktig ansikt. Den bar en mørk grønn, tettsittende drakt, og støvler i samme farge, samt lange hvite hansker som rakk helt til albue. Hendene så ut som de var bare skinn og ben. Fra den tynne nakken hang en svart gjenstand, lignende et stumt rør.

Erkkö fortalte dr. Azhazha at skapningens hud var dødsens blek, nesten gjennomsiktig, og at den hadde en skarp krum nese, store utstående ører, smale lutende skuldre og barneaktige hender.

Møtet mellom jordmenneskene og den fremmede fant sted i det nord-vestlige Russland, utenfor tømmercenteret ved Kestenga, helt opp til den finske grensen.

Forts. side 10

"MONSTER-FORSKNINGEN BLIR SERIÖS"

ETTERFORSKERE OG INNBYGGERE PA MONSTER-JAKT I BUENA PARK

AV JANET KAYE

FOTO: BROWN/HER. EXMN.

Han er ikke så berømt som Bigfoot - ennå. Men legenden om et enormt, håret, illeluktende monster som angivelig streifer omkring i en kanal i Buena Park, vokser raskt. Og i går gjorde to seriøse monster-jegere sin entre på scenen. Tom Muzila og Dennis Ruminer, fra Special Forces Investigations - en organisasjon for utforskning av paranormale aktiviteter - begynte jakten på monstret i går ettermiddag. (12.5.82)

De sa at de fotavtrykkene som ble funnet utenfor inngjerdingen til kanalen trolig ikke stammet fra uhyret, som angivelig var blitt sett mandag kveld. Derimot mente de at avtrykkene i en tunnel ca. 150 m. fra observasjonsstedet kunne skrive seg fra den ettersøkte "Buena Foot", slik det hele var blitt beskrevet av be-

boerne i Executive Park ved Franklin Street. De to etterforskerne uttalte at de trodde avtrykkene tilhørte en tung skapning med fire fingre og stor tommel. De kunne ha blitt satt under skapningens forsøk på å finne et skjulested i den gjørmete, våte tunnelen.

De tok gipsavstøpning til bruk for den påfølgende etterforskning.

Minst 40 nysgjerrige tilskuere flokket seg rundt tunnelåpningen, spente på utfallet av det som foregikk.

Fire personer fra stedet insisterte på at de noen få timer tidligere hadde sett en 8 fot høy skapning, som brølte til dem. De betraktet uhyret under lunsj-pausen fra Charles McComber

Junior High School, i nærheten. De fire pikene, Lisa Ibarr, og Adrianna Esparaza, begge 14 - samt Maria Navarette og Virginia Santillano, begge 15 - sa at de løp tilbake til skolen for å fortelle lærerne om hva de hadde sett. Men de fikk kun noen spøkefulle bemerkninger til svar.

Noen av tilskuerne fortalte at de så etterforskerne holdt ut to sammenføyde stenger før de forlot kanalen. Dette var, iflg. etterforskerne selv, ønskekvis-ter som skulle hjelpe dem med å finne ut hvilken retning monstret hadde tatt.

Etterforskerne var ikke bare begeistret over tilstedeværelsen av alle tilskuerne. "Problemet når man skal undersøke en sak som denne er at alle blir som skrullinger", sa Muzila.

Men nysgjerrigperene lot til å være fullstendig fornøyde med etterforskerens anstrengelser. Og funnene av spor lot særlig til å tilfredsstille Bernie og Raymond Hinsley, to tenåringer fra nabolaget. De kunne fortelle at de var blant dem som hadde rapportert synet av monstret til Buena Park-politiet, men som ikke hadde villet tro på dem.

Politiets talsmann, Terry Branum bekreftet at politiet ikke tror det finnes noen beviser til støtte for eksistensen av "Buena - Foot". Politiet hadde undersøkt saken på bakgrunn av oppringninger fra to ukjente personer tirsdag kveld, om at monstret brølte nede i kanalen, med de fant intet.

Branum kunne videre fortelle at historien om monstret ikke hadde vært uten konsekvenser. Politiet mottok mellom 200 og 300 telefonoppringninger fra folk over hele landet, som var opp- tatt av sikkerheten til sine familier. Likedan fra borgere i Buena Park, som engstet seg for ektefeller og barn.

Andre offisielle instanser i byen deler politiets skepsis. Jim Mealer, byens fungerende gateoppsynsmann, sa: "Det vil- le være vanskelig for noe å skjule seg selv en times tid i et så tettbefolket område som dette." Et synspunkt som ble bifalt av Larry Cheeves, sjef for byens Department of Public Works.

Sjefen for Orange County flood control maintenance, Bill Reiter, slår fast at mannskaper hadde arbeidet på skråningene i Brea Creek-kanalen - området hvor monstret var rapportert sett - i minst en og en halv uke. (Reiter er fortsatt vantro.)

Ekspertene på antropologi og folkløse var også sterkt tvilende. "Jeg tror ikke "Big Foot" frekventerer Buena Park," sa Constance Cameron, kurator ved det antropologiske museum i Cal State Fullerton.

Men beboerne i området er ikke enige. På tross av at minst 100 troende ble dypt skuffet tirsdag kveld, da deres "monster watch" ikke førte til resultater, —→

er det mange som i likhet med Frank Missanelli mener at monstret bare midlertidig har trukket seg tilbake: "Naturligvis ville det ikke vise seg denne kvelden, menneskemassen skremte det bort."

KILDE: Los Angeles Herald Examiner, 13.5.82.

ANSIKTET PÅ MARS

NYE INDISIER FOR AT ET KJEMPEMESSIG ANSIKT PÅ MARS ER BLITT LAGET AV EN FREMMED SIVILISASJON ER BLITT AVDEKKET AV FOTOTEKSPERTER SOM ARBEIDER FOR NASA

De sier at ansiktet er for detaljert til å ha blitt laget av naturkrefter.

Og to topp-eksperter på undersøkelser av fenomener i rommet uttaler at det kan ha blitt skapt av intelligent liv som benyttet Mars som stasjon på veien under romreiser.

Det uklare fotografiet ble helt ignorert av romeksperter da det ble tatt 200 miles over Mars og sendt tilbake til jorden av Viking-sonden. NASA beskrev det som uvanlig, men formet av naturlige fjellformasjoner. Forstørret og klaret ved hjelp av en ny computerteknikk viser bildet en panne, nese, kinn, øyehule og øyeeple. Noe som ser ut som hår, eller kanten av en romhjelme, rammer inn en side av ansiktet.

"Det er meget forbløffende, vi er overbevist om at dette ikke kan ha blitt formet av vind, vann eller luft," sa vitenskapsmannen Gregory Molenaar fra Glendale, Maryland. "Naturen har aldri skapt en slik skulptur på jorden."

Molenaar, en computerspesialist som arbeider på kontrakt med NASA undervurderte til å begynne med bildet som noe naturlig da det først ble publisert. Men han ble interessert da han fant originalfotoet, samt noen senere Viking-bilder av det samme.

Han slo seg sammen med en venn, Vincent Dipietro (ekspert på elektronikk), som også har kontrakt med NASA. Sammen utviklet de en ny avansert forstørrelsesteknikk, kalt SPIT - starburst pixel interleaving technique - og brukte den på fotoet av ansiktet i rommet.

Pixel er den minste enhet av informasjon sendt tilbake fra sonden. Satt sammen i sekvens fikk de et bilde av forskjellige gråtoner.

"Vi klarte å slå fast at detaljene ikke var forårsaket av overføringsfeil eller trick med lys," sier Molenaar. "Detaljene var klart markert, inklusive noe som ser ut til å være et øyeeple i en øyehule."

De to ekspertene oppfordrer NASA til å foreta ytterligere undersøkelser.

* *

Den røde planet er for ugjestmild pr. i dag til å huse intelligent liv slik vi kjenner det, men mange vitenskapsmenn mener at den hadde en beboelig atmosfære tidligere.

"Nærfotos fra en sonde kunne gi oss beviser for at utenomjordisk liv har vært involvert i frembringelsen av ansiktet," uttalte Molenaar.

Coral Lorenzen, ved APRO, Arizona, sier: "I mange år har jeg følt at det er en eller annen forbindelse mellom Mars og fremmed intelligens, da det er dokumentert at man får flere UFO-rapporter når Mars er nærmest jorden. Jeg tror at om ikke Mars var bebodd i fortiden så blir den brukt av en sivilisasjon som stasjon under romreiser. Det er fullt mulig at ansiktet enten ble laget for deres egen fornøyelse, eller som et vink til oss om at de er der. Legg også merke til at det finnes flere likheter mellom ansiktet på Mars og det ansiktet som er innprentet i Turin-kledet..." (Se NIB nr 2, s 28)

KILDE: Examiner, 27.4.82.

Forf.: William Dick

Forografiet av "ansiktet på Mars har vi plassert på forsiden for å spare plass. R e d .

Bigfoot:

AV
BORIS WEINTRAUB

MONSTER ELLER MYTE ?

WASHINGTON - Rapportene begynte å komme inn til offisielle instanser i Truro, Mass., siste høst. En høy, kattlignende skapning drepte griser og katter, løp foran biler og skremte innbyggerne på Cape Cod.

"Den har vært sammenlingnet med Bogfoot, uhyret i Loch Ness og alt mulig," sier Edwaed A. Oswalt, byens dommer og formann i helserådet der.

"Vi har hatt folk ute over alt, og vi har fulgt opp alle meldinger. Men til dags dato har vi ikke funnet noe av betydning som skulle indikere at det fantes et slikt vesen i området."

Men skapningen har fått navnet "the Beast of Truro", og ingen har kunnet forklare den hittil.

Mystiske skapninger av dette slag er blitt rapportert nær sagt over alt. Sist høst dro en biolog fra universitetet i Chicago til sentral Afrika for å se etter den såkalte Mokele-Mbembe, som sies å ligne en dinosaur med lang fleksibel hals og muskuløs hale. Han har ikke hatt lykken med seg hittil; Mokele Mbembe har ikke dukket opp.

Loch Nees-monsteret har sine nord-amerikanske motstykker i "Champ" of Lake Champlain, "Ogopogo", sjøormen i Okanagan Lake i British Columbia. Så har man den avskyelige snømannen i Himalaya, Villmannen fra Hubei i Kina, Yowie i Australia, Sovjetunionens Chuchunaa og villmannen fra Dagestan.

Men det mest berømte nord-amerikanske monsteret er Bigfoot, eller sasquatch, som den var kjent som hos indianerne i British Columbia. Som så mange skapninger andre steder er den beskrevet som minst åtte fot høy, dekket av hår og avgir en merkelig odør. Og som andre steder går

den hundrevis av år tilbake i myter og folkløse.

Antallet av Bigfoot-observasjoner om året avhenger av hvem som teller dem.. Skapningen har vært rapportert i hver eneste region av de forente staters kontinent.

Ved siden av observasjoner omfatter indikasjonene på dens eksistens slikt som fotavtrykk, hårprøver, bloddråper, "visittkort", samt noen ganger fotografier og korte filmsekvenser, tatt i California i 1967.

Men hvert eneste lille stykke av data har blitt bevist å være kontroversielle. Dette har fått Grover Krantz, en antropolog ved Washington State University, til å uttale at kun et stykke eller et skjelett ville overbevise andre vitenskapsmenn. Krantz selv er allerede overbevist.

"Jeg har undersøkt beviser som jeg ikke kan forklare på annen måte," sier han. "Jeg har analysert fotavtrykk, og jeg kan slå fast at ingen gigantisk menneskelig fot er involvert. Den er blitt modifisert eksakt slik man måtte modifisere en fot for en gutt på 800 pund for å få denne til å kunne gå korrekt på den.

"Der er en del stivsinn ute og går blant vitenskapsmenn. Hvis vitenskapen har oversett et dyr så stort som dette ville det kunne virke en smule komisk. Så da er det bedre ikke å se etter det."

"Nei, det er ikke det som er problemet," sier Turahn Murad, antropolog ved California State University i Chico. Murad underviser ved et kurs som kalles Bigfoot and other Monsters: Myth or Reality ?

"Det er ikke det at vitenskapen er u-villig til å akseptere Bigfoot, men å ha en måte til å bevise dens eksistens på ved å få fatt på fysiske beviser av noe slag," sier Murad, som bruker mysteriet til å demonstrere hvordan vitenskapen arbeider.

Krantz baserer mye av sin sak på mer enn 1000 fotavtrykk funnet i et enkelt område i California, som synes å stamme fra et gigantisk dyr med klumpfot. Bare noen med detaljerte kunnskaper om anatomi kunne ha forfalsket en slik deformering, sier han.

Men Murad, som har undersøkt de samme avtrykkene, sier at en menneskelig fot kan bli deformert på mange måter. Derfor, sier han, kan hvem som helst ha laget falske avtrykk. Intet skjelett - ingen ben eller fossiler har noen gang dukket opp når det gjelder Bigfoot, en hovedgrunn til at de fleste vitenskapsfolk i beste fall er skeptiske.

Men mennesker som tror på dens eksistens kommer med forklaringer, noen av dem temmelig bisarre. Ta f.eks. Robert Warth, president for Society for the Investigation of the Unexplained. Han antar at en forstyrrelse i jordens elektromagnetiske felt kan ha fremkalt en tidsforskyvning, som gjør det mulig for skapninger å dukke opp og forsvinne, til vitenskapsfolks forbløffelse.

Og John Beckjord, en mann fra Seattle som tar seg av en "Bigfoot Hotline", og sier at han har sett skapningen tre ganger, kommer med denne forklaringen på hvorfor folk skyter på Bigfoot men ikke dreper den:

"Det dreier seg om noe som vitenskapen ennå ikke er klar til å møte, og ikke har verktøy til å studere. Det kunne være at Bigfoot ikke er fra denne verden, og at den er i stand til å hindre oss i å se den. Dette er bare spekulasjon, men vi trenger et åpent sinn."

Beckjord har sendt prøver av påstått Bigfoot-hår til eksperter for analyse. Han forteller at ekspertene er enige om at hårene er unike og at de ikke stammer fra noe annet nord-amerikansk dyr, inkl. mennesker.

En av ekspertene, Ellis Kerley, en antropolog fra universitetet i Maryland, uttrykker det litt annerledes: "Hårene passer ganske bra på den østerlandske svartbjørnen, og hadde komponenter av gorillahår, samt litt av menneskehår," sier han. "Dette er grunnen til at det var vanskelig å utskille; du kunne si at det var en av disse tre. Jeg stiller meg åpen, men hvis det finnes noen Bigfoot er det besynderlig at den ikke har etterlatt seg noe fra et skjelett."

John Napier, tidligere direktør for Smithsonian Institute's primat biology program og en autoritet på hånd- og fotanatomi, skrev i 1973 en gjennomgripende avhandling om den avskyelige snømannen og Bigfoot. Han konkluderte med at Snømannen ikke er virkelig og at Bigfoot-filmen fra 1967 ikke er ekte. Men, på bakgrunn av det store antall fotavtrykk mente han at Bigfoot eksisterer.

De som er enige og våger seg ut på spekulasjon, slik som Krantz, tror at skapningen er en levende Gigantopithecus, en stor ape som levde for 1 til 2 millioner år siden. (Forts. side 22)

SPELIAL·HEFTER !

AVTRYKKENE VED NAMSENFJORDEN:

KR. 15,-

* Hvem satte de merkelige, trekantede avtrykkene i fjæra på forskjellige steder ved Namsenfjorden ?

* Hva var den lydløse, busslignende gjenstanden som skogmester Lorentz Johnsen så styrte i fjorden ?

* Hva slags flygende gjenstander var det som forfulgte biler og rettet kraftige "søkelys" mot Namsenfjorden ? Var det de samme gjenstandene som satte de gigantiske avtrykkene, - som fikk TV-sendingen i Bangsund til å falle ut, og som svidde malingen av en hytte-vegg ved Sundsvannet ?

"NORSK NÆRKONTAKT AV TREDJE GRAD ?"

KR. 8,-

I slutten av august 1954 ble Mosjøen midtpunktet for en hel verdens sensasjonslyst. Gjennom hele verdenspressen gikk meldingen om at de to søstrene Edith Jacobsen og Åsta Solvang hadde møtt en mann som de mente ikke kunne stamme fra jorden. Han forsvant i en underlig, lydløs farkost. Detaljene om denne berømte saken er nå samlet i et hefte.

ISHULLENE PÅ SILSETVATNET:

KR. 10,-

Lørdag morgen den 19. januar 1980 ble det oppdaget ca 100 runde hull i den 40 cm tykke isen på Silsetvatnet ved Batnfjordsøra på Nordmøre. Natten til denne lørdagen ble det sett et merkelig lys over vannet. Etter hvert strømmet det inn meldinger om hurtigflygende gjenstander fra hele distriktet... Hftet inkluderer en politirapport om saken.

OM ROMSKIPSTEORIEN

KR. 10,-

Den mest populære hypotesen til forklaring på UFO-fenomenet Men er romskipsteorien holdbar ? Oppfyller den kravene til en vitenskapelig teori ? Hva er det som taler for- og imot den ? Det finnes også andre hypoteser ... Har Du studert dem ? Hftet tar for seg disse spørsmål.

OM UFO-PROBLEMET - DETTE BØR DU VITE

KR. 12,-

Hvorfor oppnår UFO-begrepet så liten almen og vitenskapelig oppmerksomhet ? Er det riktig at de større nasjoners myndigheter, særlig etterretningsorganisasjonene, har hemmeligholdt avgjørende opplysninger gjennom en årrekke, fordi de frykter konsekvensene av å bekjentgjøre hva de vet ? Dette hftet på 15 sider gir en god oversikt over UFO-historien fra 1947 til i dag, og peker spesielt på begivenheter som kan fortelle en hel del om det som har skjedd opp igjennom årene, og som har påvirket folks oppfatning av saken. Hftet er uunnværlig for den virkelig interesserte.

POLITIBIL KNUST AV UFO KR. 30,-

Et eksklusivt hefte på 48 sider, som i detalj behandler den meget kjente ValJohnson-saken fra Warren, Minnesota, USA, 27.8.79. Det dreier seg om en såkalt nærkontakt av tredje grad, med fysiske spor involvert. Et eksempel på hvor grundig en sak kan undersøkes. (NB: Ordinær pris kr. 40,- her 30,-)

"UFO 80" - ET "KOMPENDIUM" OM "UFO-LOGI" PÅ 100 SIDER !

Etter den tidligere utdelingen av restopplaget kan noen få eksemplarer av boken nå skaffes. Sendes interesserte til nedsatt pris KR. 40,- Disse få eksemplarene ble trykket bl.a. fordi det fantes noen forsider igjen.

BESTILLING: SEND DET AKTUELLE BELØP TIL NIVFO, BOKS 2119, 7001 TRONDHEIM - ***** POSTGIROKONTO NR. 3 469574. Anfør på talongen hva som ønskes.

★ BESTILL HEFTENE MENS DE ENNÅ ER Å FÅ ★